

С. І. Киреев

Економічна політика

ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА – система заходів, методів, інструментів і форм державного впливу на соціально-економічні процеси. Зміст, цілі та засоби Е. п. визначають характер сусп. устрою, внутр. і зовн. умов розвитку країни. Її виникнення пов'язане із формуванням держави. В докапіталіст. формаціях Е. п., як правило, обмежувалася стягненням податків, регулюванням грош. обігу та земел. відносин. У період первіс. нагромадження капіталу їй були притаманні меркантилізм й протекціонізм, що сприяли створенню капіталіст. мануфактур і розвитку торгівлі, а із зростанням промисловості й капіталу все більшу роль почала відігравати політика вільного підприємництва. Характерна риса сучас. Е. п. – посилення екон. ролі держави, яка активно втручається у процес відтворення, здійснює антикризові та антиінфляц. заходи, регулювання зовн.-торг. діяльності. Її гол. завданням в індустріально розвинених країнах нині стало забезпечення конкурент. переваг нац. економіки на світ. ринках шляхом створення сприятливих умов для підприємництва, розвитку конкурент. ринк. середовища та підтримання конкурентоспроможності у сферах, де ці переваги з тих чи ін. причин не можуть бути реалізовані лише через механізм вільного ринку. Для виконання цього завдання використовують комплекс заходів екон. політики: бюджетно-фінанс., грошово-кредит., антимонопол., наук.-тех., інновац., екол. тощо. Форми і методи Е. п. багато в чому залежать від стану економіки, поєднання ринк. економіки з держ. регулюванням процесу відтворення. Виходячи з цього, в Україні перед державою постали завдання оволодіння механізмами забезпечення стабіл. розвитку, пошуку ефектив. рішень на держ. рівні, обґрунтування шляхів, джерел та механізмів їх досягнення щодо реалізації інвестиц.-інновац. моделі розвитку вітчизн. економіки. Осн. напрям розгортання ефектив. Е. п. в Україні на поч. 21 ст. – втілення стратегії розвитку нац. економіки на довгострок. перспективу, в якій має бути узгоджено та гармонізовано цільові орієнтири стабіл. екон. зростання, підвищення якості життя, інституц. перетворень, інновац.-інвестиц. модернізації, структурно-технол. оновлення, інтеграції у світ. економіку на конкурент. засадах і набуття членства у ЄС.

Рекомендована література

1. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку. 2003;
2. Макроструктурна політика та ринкова трансформація: досвід Польщі та України. 2004;

3. Україна в 2006 році: внутрішнє і зовнішнє становище та перспективи розвитку. 2007;
4. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України: В 3 т. 2007 (усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Економічна політика / С. І. Киреєв // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18783>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).